

STROFA

o sebe

Emma Bičanovská

(Dilemmanuela)

foto : Mikhail Popov

text : Emma Bičanovská

Píšem poéziu 7 rokov a už 2 roky ju chodím aj recitovať na rôzne akcie. Naposledy som sa účasnila festivalu Tehláreň, ale moje začiatky začali pri Prešporáckych pondelkoch poézie (ppp), ktoré mi priniesli veľa možností a príležitostí.

Pod svojím pseudonymom
Dilemmanuela tvorím na sociálnych sieťach.

Za svoj najväčší úspech považujem
vydanie vlastnej knihy s názvom Odrazy.

V zbierke rozoberám človeka, ktorý sa
vyvíja, mení a dovoľuje si pocítiť každú
emóciu.

Útek

toto je príbeh, ktorý si volím
problematicky sa podpálím
príliš si vážim
hlavu si neustrážim
neurčujem podmienky,
stretneme sa v lepších
ľahšie ničieť ako stavať
brať než dávať
koľko dní nám ostáva
mne už nedávajú zmysel moje texty
tak chápeš ma aspoň ty?
celé roky neviem čo znamená
a tak mi hlavu zamotá
idea
ideálna predstava
a ty to nie veľmi dobre predávaš
aj keby mi ruže ku posteli dáš
zabudnem niekedy na strach
lebo teraz túžim len utiecť z mojej hlavy
a asi sa už nikdy nevrátiť

o sebe

Serhii Burdieinyi

(Буревісник)

foto : Mikhail Popov

text : Serhii Burdieinyi

Mám za sebou mnoho rokov básnickej tvorby, ale asi až teraz sa môžem bez pochybností označiť za básnika, a to so zaujímavým pseudonymom „Burevestnik“.

There Is Always A "But".
You Just Have To Read *The Fine Print*.
Sometimes It's Better To Trust Your *Perception*.
Sometimes It's Better To Look For
Real Facts.

Poézia je pre mňa dialóg: medzi mnou a mnou samým, medzi umelcom a čitateľom, dokonca dialóg medzi generáciami.

V roku 2023 som v spolupráci s mladými básnikmi položil základy spolku súčasnej poézie Saspens a začali sme aktívne vracať poéziu do módy.

Názov spolku aj môj pseudonym sú odrazom toho, čo vás na stránkach s mojimi básňami čaká: vír emócií, búrka spomienok a otázok, ktoré vás ešte nejaký čas udržia v strehu. Tak ahoj, porozprávame sa?

Sedeli oni pri stole

Sedeli oni pri stole
a vedeli, že ruka ruku nestisne.
Útechu nájdú v bourbone –
ten leje sa, keď vôľa precitne.

Sedeli oni pri stole,
v hrdlách akoby horká hrčka zapustila korene.
Keď suchého tabaku dvíhali sa kúdole,
vtedy úprimnej sa domáhala spovede.

Sedeli oni pri stole,
parkety vŕzgali čerstvo natreté.
Na okná zaklopali mozole
počasia – kytice v mnohotvárnom rozkvetu.

**Sedeli oni pri stole
v družnej debate tvárou v tvár.
Ich príbeh usídlil sa v škárah na stene
a luster svetlom ticho prepletal.**

**Sedeli oni pri stole,
opretí o chrbty hluchých stien.
Čelami hádali sa úporne,
koho maska uzrie nový deň.**

**Sedeli oni pri stole
slová – výkriky v divokých piruetách.
Raz stretnú sa doma na dvore,
hoc čas usadil ich na vzdialených adresách.**

**Nech cesty viedli ich zaliate v cudzote
a nech bourbon cudzej bol odrody,
sedeli oni pri stole,
v pamäti ostali všetky ich dohody.**

**V pamäti priateľské ostalo rameno,
ostali oni žité pospolu.
Netušia, kedy snímu odlúčenia bremeno,
sľub návratu posadí ich ku stolu.**

4.10.2023

Kamarátom, od ktorých nás dočasne odlúčila vojna.

**originál v ukrajinskom jazyku*

Вони сиділи за столом

*Вони сиділи за столом,
Але позбавлені рукостискань.
В бокалах кожного бурбон —
Орієнтир їх вподобань.*

*Вони сиділи за столом
В руках димів сухий табак,
У горло бив неначе ком,
Їх про відверте запитав.*

*Вони сиділи за столом,
Скрипів фарбований паркет
І тихо стукав у вікно
Погоди різної букет.*

*Вони сиділи за столом
Легкий на слово тет-а-тет
Мовчав яскравістю плафон
І стіни слухали сюжет.*

*Вони сиділи за столом
Штовхали стін глухий хребет
І сперечалися чолом
Який міцніше сілуєт.*

*Вони сиділи за столом
Розмов кричущий піруєт,
Вони не бачились давно,
Але обіцяні вперед.*

*Нехай бурбон чужих пород
І різний їх веде проспект.
Вони сиділи за столом
Незабуваючи концепт.*

*Незабуваючи плече
і досвід, що пройшли разом.
Вони не знають коли ще...
Але чекають за столом.*

*04.10.2023
Друзям з якими нас тимчасово
розлучила війна*

Nazar Kulčykovskyyi

Vždy, keď skúšate
niečo nové,
nemali by ste
sa hanbiť za svoje
neúspechy alebo
prehry.

Naopak, mali by ste prijať kritiku, nech je akákoľvek.

Takto sa začala moja cesta: najprv moje básne čítali rodičia, potom priatelia a nakoniec som sa vďaka svojim neúspechom dostal do štádia, keď som sa mohol podeliť o svoje úprimné pocity s inými, neznámymi ľuďmi.

Predstavy o tom, ako mi bude biť srdce, keď budem na javisku, ma motivujú k písaniu, rovnako ako životné situácie, či už sú smiešne alebo smutné.

Najdôležitejšie je nevyhýbať sa sám sebe a v každej básni povedať, čo cítiš a čo si myslíš.

Kradnú sa hviezdy tmou,
cestu hľadajú si vlastnú.
Plazia sa nočnou cestičkou,
kým na dlhú púť nám svietia, nehasnú.

Neplávajú iba výšinami,
aj na Zemi sa hojne jagajú.
S gulómetmi idú medzi ruinami,
ďalej od domova stále kráčajú.

**Ich svetlá sú iskry drobné,
v temnote tam kdesi tlejú.
Aby horeli našej vdáky ohne,
čo domovy nám stále hrejú.**

**Žiaľ, nie každý ocení
hrdinstvo veľké, nevídané.
Snád' tam niekde na nebi,
ich mená spolu porátame.**

*Зірки крадуться по темряві
Своєю дорогою йдуть
Проповзають ночними стежками
Й світять нам всім в довгу путь*

*Та світять не тільки у небі
Й на Землі є багато їх тут
Вони лише з кулеметами
Все далі від дому ідуть*

*І не світять вони так яскраво
Вони десь тліють у тьмі
Щоб вогні наші з вами палали
За них у кожному вікні*

*І шкода що не кожний цінує
Той вклад їх великий , складний
Може колись ми все ж порахуєм
Кожне ім'я що вже у горі*